

Vlaamse overheid

Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur
en hergebruik van overheidsinformatie
afdeling openbaarheid van bestuur

Havenlaan 88, bus 20

1000 BRUSSEL

T : 02 553 57 25

Mail: openbaarheid@vlaanderen.be

Dossiernummer: OVB/2018/120

DE BEROEPSINSTANTIE - Afdeling openbaarheid van bestuur

Gelet op het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 tot oprichting van de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie;

Gelet op het oorspronkelijke verzoek van ■■■ d.d. 9 april 2018, gericht aan de stad Oostende, waarbij werd verzocht om afschrift te verlenen van de namen van alle kabinetsmedewerkers die verbonden zijn aan de uitvoerende mandatarissen van de stad Oostende;

Gelet op de beslissing van de stad Oostende d.d. 24 april 2018 waarbij afschrift van de namen van alle kabinetsmedewerkers die verbonden zijn de uitvoerende mandatarissen van de stad Oostende gedeeltelijk werd geweigerd, en waarbij aan beroeper enkel de namen werden meegedeeld van de twaalf personen die hiervoor hun toestemming gaven;

Gelet op het beroepschrift van ■■■ d.d. 24 april 2018 tegen de gedeeltelijke weigering, van de stad Oostende;

Gelet op de registratie van het beroepschrift op 25 april 2018;

Wat de ontvankelijkheid betreft:

Overwegende dat het oorspronkelijke verzoek tot openbaarmaking dateert van 9 april 2018; dat de in beroep aangevochten beslissing dateert van 24 april 2018; dat in deze beslissing de beroepstermijnen en –modaliteiten, zoals voorgeschreven in artikel 35 van het openbaarheidsdecreet, niet werden vermeld; dat het beroepschrift de datum draagt van 24 april 2018.;

Overwegende dat daaruit volgt dat het beroep binnen de in artikel 35 van het openbaarheidsdecreet gestelde termijn van 4 maanden is ingediend;

Overwegende dat het beroepschrift **ontvankelijk** is;

Wat de gegrondheid betreft:

Overwegende dat overeenkomstig artikel 7, tweede lid van het openbaarheidsdecreet het recht op passieve openbaarheid betrekking heeft op bestuursdocumenten; dat op grond van deze bepaling elke instantie in principe verplicht is aan eenieder die erom verzoekt inzage te geven in, uitleg te verschaffen over of een afschrift te bezorgen van de gewenste bestuursdocumenten;

Overwegende dat de openbaarmaking slechts geweigerd kan worden, mits toepassing wordt gemaakt van één of meerdere uitzonderingen, zoals gestipuleerd in de artikelen 11 tot en met 15 van voormeld decreet;

Overwegende dat beroeper in zijn oorspronkelijke aanvraag verzocht om de namen van alle kabinetsmedewerkers die verbonden zijn aan de uitvoerende mandatarissen van de stad Oostende;

Overwegende dat de stad Oostende de aanvraag gedeeltelijk heeft geweigerd;

Overwegende dat de beroepsinstantie, om met kennis van zaken te kunnen oordelen, bij mailbericht dd. 25 april 2018, de stad Oostende om toelichting heeft aangeschreven;

Overwegende dat de stad Oostende bij mail van 25 april 2018 de beroepsinstantie heeft geïnformeerd en het betrokken document heeft overgemaakt; dat het thans aan de beroepsinstantie toekomt om ten gronde te oordelen;

Overwegende dat vastgesteld wordt dat het gevraagde document een lijst is waarbij per lid van het college van burgemeester en schepenen van de stad Oostende de namen van diens kabinet-medewerkers vermeld worden; dat deze lijst beschouwd moet worden als een bestuursdocument in de zin van artikel 3, 4° van het openbaarheidsdecreet en derhalve principieel voor openbaarmaking in aanmerking komt;

Overwegende dat de stad Oostende beroep doet op artikel 13, 2° van het openbaarheidsdecreet om afschrift van deze lijst gedeeltelijk te weigeren; dat artikel 13, 2° van het openbaarheidsdecreet bepaalt dat een instantie een aanvraag tot openbaarmaking afwijst indien de openbaarmaking afbreuk doet aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, tenzij de betrokken persoon met de openbaarmaking instemt;

Overwegende dat artikel 22 van de Grondwet uitdrukkelijk het recht op eerbiediging van het privéleven waarborgt, net zoals artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens dit doet; dat de bedoeling en het fundamentele uitgangspunt van de in artikel 13, 2° van het openbaarheidsdecreet bedoelde uitzonderingsgrond er precies in bestaat om het aan iedereen toegekende grondwettelijke recht op de eerbiediging van zijn privéleven te beschermen;

////////////////////////////////////

Overwegende dat, hoewel het hier om een absolute uitzonderingsgrond gaat waardoor er geen belangenafweging moet plaatsvinden tussen het door de uitzonderingsgrond beschermde belang met het belang van de openbaarheid, de in artikel 13, 2° bedoelde uitzonderingsgrond niettemin een relatief aspect vertoont; dat de decreetgever weliswaar van oordeel was dat er geen afweging vereist is met het openbaar belang dat met de openbaarheid is gediend, maar er desondanks op wijst dat telkens en in concreto geoordeeld moet worden of er al dan niet een inbreuk is gepleegd op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (Vlaams Parlement, Parl. St., 2002-2003, nr. 1732/1, blz.25); dat in casu de stad Oostende in concreto zorgvuldig moest onderzoeken en vervolgens motiveren of de gevraagde gegevens afbreuk doen aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, en bijgevolg een uitzondering kunnen vormen op het recht op de openbaarheid van bestuursdocumenten; dat dit moet gebeuren met verwijzing naar de specifieke gegevens eigen aan de zaak en dat het bijgevolg niet volstaat om die uitzonderingsgrond op abstracte wijze in te roepen om de openbaarmaking te weigeren (RvS nr.234.609, 2 mei 2016, Dumortier, nrs. 11 en 16); dat de stad Oostende haar weigering tot openbaarmaking gemotiveerd heeft wegens de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, tenzij de personen daar uitdrukkelijk toestemming voor geven.

Overwegende dat de beroepsinstantie heeft vastgesteld dat er in de voormelde lijst informatie aanwezig is die betrekking heeft op de persoonlijke levenssfeer, m.n. de namen van de kabinetsmedewerkers; dat de beroepsinstantie echter van oordeel is dat niet alle persoonsgegevens beschermingswaardig zijn overeenkomstig artikel 13, 2° Openbaarheidsdecreet; dat niet elke vermelding van een naam van een natuurlijke persoon dient te worden aangemerkt als informatie betreffende de persoonlijke levenssfeer of dat deze hier afbreuk aan zou doen;

Overwegende dat door het openbaar maken van de tewerkstelling van personen op een kabinet de politieke voorkeur van deze personen kan vrijgegeven worden; dat de beroepsinstantie van oordeel is dat dit niet per definitie het geval is, maar dat in de meeste gevallen toch minstens de perceptie van een bepaalde politieke overtuiging bij kabinetsmedewerkers bestaat;

Overwegende dat de Nederlandse Raad van State in zijn arrest van 31 januari 2018 geoordeeld heeft dat persoonsgegevens van medewerkers die gelet op hun functie niet in de openbaarheid komen (en daar dus ook niet bedacht op hoeven te zijn) niet mogen worden verstrekt in het kader van een openbaarheidsverzoek, aangezien dit afbreuk zou doen aan hun persoonlijke levenssfeer; dat de beroepsinstantie van oordeel is dat deze redenering ook kan gevolgd worden voor de toepassing van de Vlaamse regelgeving inzake openbaarheid van bestuur;

Overwegende dat medewerkers van een kabinet van een politieke mandataris niet per definitie een functie bekleden waarmee ze in de openbaarheid komen en die contact met burgers of externen impliceert; dat deze functies ook beperkt kunnen zijn tot een rol achter de schermen; dat bijgevolg geval per geval moet bekeken worden of de kabinetsmedewerker in kwestie een functie vervult waarmee hij in de openbaarheid komt of niet; dat in het tweede geval er sprake kan zijn van afbreuk aan de persoonlijke levenssfeer indien de betrokkene geen toestemming geeft voor de openbaarmaking;

Overwegende dat de beroepsinstantie vooreerst meent dat van de medewerkers van de kabinetten van de Burgemeester en de diverse schepenen, waarvan de namen samen met hun functie op een kabinet, openbaar op het internet terug te vinden zijn, bezwaarlijk gesteld kan worden dat de bekendmaking van hun namen afbreuk zou doen aan de bescherming van hun persoonlijke levenssfeer; dat door (minstens impliciet) in te stemmen met de publicatie van hun naam en functie op het internet, de betrokkenen immers zelf hebben aangegeven geen bezwaar te hebben tegen de openbaarmaking van het feit dat zij op een kabinet tewerkgesteld zijn;

Overwegende dat na onderzoek door de beroepsinstantie ook gebleken is dat de namen van drie personen die geen toestemming gegeven hebben tot het openbaar maken van hun naam in het kader van het verzoek van beroeper, wel online terug te vinden zijn, samen met de vermelding dat zij voor een kabinet van een uitvoerende mandataris van de stad Oostende werken; dat deze informatie onder meer werd teruggevonden op Twitter, waarbij de personen in hun profiel zelf meedelen dat zij kabinetsmedewerker van een schepen zijn, alsook op de website van Het Nieuwsblad; dat van deze drie kabinetsmedewerkers dan bezwaarlijk kan geoordeeld worden dat het openbaar maken van hun naam, verbonden aan het feit dat zij op een kabinet werken, afbreuk doet aan de bescherming van hun persoonlijke levenssfeer; dat door de online publicatie van hun naam en functie deze informatie immers al openbaar is;

Overwegende dat het betrokken bestuursdocument ook andere informatie bevat dan de namen van de kabinetsmedewerkers; dat de manier waarop dit document is opgesteld immers ook informatie geeft over het aantal kabinetsmedewerkers per lid van het college van burgemeester en schepenen; dat de beroepsinstantie van oordeel is dat de openbaarmaking van deze informatie evenmin afbreuk doet aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

Het beroepsschrift van [REDACTED] d.d. 24 april 2018 tegen de weigering van de stad Oostende wordt als ontvankelijk en deels gegrond beschouwd.

Bijgevolg dient de gevraagde lijst met het overzicht van de kabinetsmedewerkers openbaar te worden gemaakt door er een afschrift van te verstrekken, met weglating van de twee namen van kabinetsmedewerkers die geen toestemming tot openbaarmaking gaven en waarvan online niet terug te vinden is dat zij voor een kabinet werken;

Brussel, 3 mei 2018

Voor de beroepsinstantie,
afdeling openbaarheid van bestuur,

Bruno ASSCHERICKX
Voorzitter